

בדר ישכון

א

זעקה גדולה ומרה על דברים הרעים
שנעשים בזמן הזה

כתב השולחן ערוך (או"ח סימן תקמט סעיף א), חייבים להתענות בתשעה באב ובי"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת, מפני דברים הרעים שאירעו בהם. ובמשנה ברורה, "כי בי"ז בתמוז ארעו בו ה' צרות, בו נשתברו הלוחות כשירד משה מן ההר כמפורש בתורה" היינו דאותן הלוחות שעל ידן היה גמר כריתת הברית בין ישראל וקוב"ה, נשתברו באותו היום ולא ניתנו לישראל. "ובוטל התמיד עוד מלהקריב בבית הראשון, והובקעה העיר בחורבן בית שני, ושרף אפוסטמוס הרשע את התורה, והועמד צלם בהיכל". ובשביל חמשה דברים הרעים האלו שארעו בהם גזרו תענית, "כדי לעורר הלבבות לפקח על דרכי התשובה ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה עד שגרם להם ולנו אותן הצרות שבזכרון הדברים אלו נשוב להטיב כמו שנאמר והתודו את עונם ואת עון אבותם וגו' ולכן חייב כל איש לשום אל לבו באותן הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בהן" וכו'.

הנה חמשה דברים אלו אירעו בשעתו בזמן מקדש ראשון ומקדש שני,

אבל לדאבוננו הגדול גם בעת הזאת מצבנו נורא ואיום, כאשר גם היום ישנם לדברים הרעים הללו! ראשית, שורפים את התורה – הנה בזמנינו אפוסטמוס הרשע אינו שורף את התורה לבדו, אלא יש לו לאפוסטמוס הרשע גם 'חברים' שמשותפים עמו ושורפים את התורה רחמנא ליצלן, סוגרים את הישיבות הק'! היש לך שריפת התורה גדולה מזו?! מצב זה אשר אבני קודש תשתפכנה בחוצות, בחורי חמד בני הישיבות הק' סובבים והולכים בבטלה המביאה לידי וכו', וכן ידוע עד כמה המה נעשים 'שבר כלי' מהמצב הנורא הזה. האין זו מציאות של שריפת התורה?!

ועוד שנית לייסרה, אשר בוטל התמיד – מה שבזמן הזה סוגרים את הבתי מדרשות ובתי כנסיות ולא נותנים ש"יהיה מקום לבני אדם שבו יתקבצו ויודו לק"ל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותיך אנחנו". הלא בטלו את העבודה רח"ל, בטל התמיד!

אוי, אהה, מי נעשה בעלי-בתים על הבתי כנסיות, בעלי-בתים על הבתי מדרשות – הלא זה הוא בחינת העמדת צלם בהיכל! בעזות מצח העמידו את עצמם להיות אפוסטרופסים על היכל

* נאמר בכינופיא דתעניתא י"ז בתמוז ה'תש"פ, עטרת זקנים בני ברק

ד' רח"ל! וכי הם יאמרו אימת לפתוח ואימתי לסגור, כמה יבואו אל בית ד' וכיצד יבואו, הנשמע כדבר הזה?

ב

השוותפים בהריסת התורה התפילה וכל חיי הדת

ומי הם אותם אלו שהכניסו את הרשעים הללו ונתנו להם את האפוסטרופות? אותם שהולכים בדרך איתם ולא מונעים רגליהם מנתיבתם! "ויתערבו בגויים וילמדו ממעשיהם", הולכים בדרך אחד עם הגויים – עם אותם החילונים שהם כגויים, וכמו שהח"ח היה אומר: "פרייע יידן"?! פרייע - זענען זיי, אָפּער נישט קיין יידן! חילוניים הם אמנם, אך יהודים הם אינם!

ואיך הולכים בדרך איתם? ע"י שעושים משא ומתן עם הרשעים מהשלטונות לדון על ענייני הדת. ותמה תמה אקרא מה שייכות יש להם לאנשי הצבא עד שבכל מו"מ ובכל ועדה ודיון בענייני בריאות יושבים לדון עמם. וכי מאי שייכי אנשי הצבא עם ענייני הבריאות? אלא רואים בחוש כי הכל נעשה לדבר אחד ומטרה אחת בלבד², כי עיקרה ומהותה של הגזירה המרחפת כאן היא מעשה שטן וגזירה על ביטול הדת,

לסגירת בתי הכנסיות ובתי המדרשות, רחמנא ליצלן!

עלינו לידע בבירור כי אותם אנשי הצבא הלא המה מיסיונערן! אנשי מסיון! האיך מתחבקים עם אנשי המסיון, האיך עושים ועדה איתם, האיך יושבים למו"מ איתם. וכדוגמת זה שמעתי שמו"ר המשגיח זכרוננו לברכה אמר על אחד הרבנים שהיה מקולקל בדעות נלוזות אך מאידך היה מרבה בחסד, ואמר, זה חסד של מסיון! הנשמע כזאת לקחת סוכריות מהמסיון?! איך אפשר לקבל מהם? צוקערלאך גיט מָען, דאס איז חסד פון מיסיון, זיי זענען דאך מיסיונרים!

נשים אל ליבנו להתבונן האיך עושים כל מיני תחכומים מתחכומים שונים וכל מיני טעדיקי בשביל ליצור את ההתחברות להני רשיעי, שיהיו נשמעים להמדינה הטמאה, ומביאים טענות ותירוצים כאילו הכל נעשה בשביל עניין של פיקוח נפש, ובשביל זה משתמשים בשקרים גסים להטעות ולבלבל את הציבור, עד שאפילו מאנשי הרחוב שוחקים על דבריהם המופרכים מיניה וביה, כעת אומרים תעשה כך, ואח"כ אומרים תעשה כך, וכל הדברים האלו הם הבלי הבליים דברי חלומות ובדותות. ונהירא כי הכל נעשה למטרת השתלטות ולהראות בעלות על כלל הציבור, בדרך

ב. וכמו שנתבאר במקו"א (עי' מאמר 'משכחו לבית המדרש', אדר ה'תש"פ) עפ"ד מרנא הח"ח זיע"א.

ג

ביטול התורה והשיבות הוא ביטול החיים
הנה כאשר זכו ישראל למעמד הר סיני
וקבלו עשרת הדברות, אחר ששמעו
שתי הדברות הראשונות מפי הקב"ה
עצמו, באו כלל ישראל אל משה רבינו
ואמרו לו "את קולו שמענו מתוך האש
וכו' למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה"
וגו', והיינו שהרי על כל דיבור ודיבור
משני הדברות הראשונות יצאה נשמתם
כמ"ש 'נפשי יצאה בדבורו', והיה צריך
להחיות אותם מחדש בתחיית המתים
אחר כל דיבור ודיבור, ולכן באו וטענו
לפני משה רבינו, שמאחר ואנו לא יכולים
לקבל עוד את יתר הדברות, שהרי זה הוא
ממש פיקוח נפש - "ומתנו", עד שצריך
להגיע לתחיית המתים, על כן בקשו "קרב
אתה ושמע" שמשם רבינו אשר כוחו
גדול ויש בכוחו לקבל הדברות, ישמע
שאר הדברות מפי הקב"ה, "ואת תדבר
אלינו" ומשה רבינו ימסרם לכלל ישראל.

והנה מה שנאמר בפסוק 'ואת' בל' נקבה
פירש"י, התשתם את כחי כנקבה
וכו' רפיתם את כחי כי ראיתי שאינכם
חרדים להתקרב אליו מאהבה, וכי לא
היה יפה לכם ללמוד מפי הגבורה ולא
ללמוד ממני עכ"ל, והיינו דאף שללמוד
מפי משה רבינו הוא דבר גדול מאוד, אך
לימוד התורה מפיו של הקב"ה הוי דרגת
תורה אחרת לגמרי, וגם התורה היתה
נתקעת בליבם להיות התורה הקדושה
מציאותם העצמית, ואשר ממילא לא היו

של ליסטים וגזלנים, להיותם המה
הבעלי-בתים היחידים המורים את הדרך
בה ילכו, ואילו דעת תורתנו הקד' ועול
התורה לא נחשב אצלם לכלום, וכביכול
מעתה יש כאן בעלים אחרים! ובזה
נעשים בעלי דעה לעשות הכל כרצונם.

וישנם מן הרבנים כאלו אשר מורים
הוראות וכביכול הינם בעלי
'דעה' בכל העניינים למעשה, ובעצם כל
עיקר כוחם הוא מה שיש להם 'דיפלומה'
מהעיתון, ותוארים מנופחים מאת בעלי
הכלים והקווים, להכתירם ולהכריז עליהם
שהם כך וכך, הם הם הראשים של 'אנשי
המפלגות' אשר שמו אותם עטרה
לראשם, ומתאגדים ומתחברים יחד עם
הרשעים האלו שהם כגויים לסייע במטרה
שפלה זו, לקרר ולהרחיק את ישראל
מאביהם שבשמים, וגורמים אין סוף
ביטולי תורה ותפילה וכו' וכו'. היל"ת.
ובאמת הלא בזה הם נעשים הרוצחים,
הם הרוצחים האמיתיים! שהרי שנינו
בגמ' ונפסק ברמב"ם, דהרב שגלה מגלין
ישיבתו עימו, ותלמיד שגלה מגלין רבו
עימו, ודרשינן לה מקרא ד'וחי' - עשה
לו כדי שיחיה, ומבואר דבשביל שיהיה
לתלמיד חיים צריך להיות להגלות רבו,
ובשביל שיהיה לרב חיים צריך להגלות
תלמידו אצלו כדי שילמדו תורה. והיינו
דבלא תורה אין לאדם שום מציאות של
חיים. ממילא נמצא שבלי ישיבה אין לנו
חיים! ובסגירת הישיבות הלוא ממש
הורגים אותם רח"ל.

משכחים את התורה וכו' כמבואר בחז"ל (עי' מד"ר שה"ש פ"א ב'), על כן טוען עליהם משה רבינו 'התשתם כחי כנקבה'¹.

ולכאורה יש להבין מה היתה טענת משה רבינו על כלל ישראל, והלא טענתם בפיהם 'למה נמות' שזה הוא פיקוח נפש, 'פיקוח נפש ממש'. ובפשוטו משמע דהסכים הקב"ה ועל מה חרד משה רבינו כל החרדה בטענה גדולה הזאת.

איברא, 'התשתם כוחי כנקבה', מאחר שתורה מפי הקב"ה זה תורה אחרת, מדריגה אחרת לגמרי, אזי האיך אפשר להפסיד את זה - אדרבה זה הוא המוות! כי לוותר על דרגה בתורה זה הוא המוות עצמו, ועל כן טען משה רבינו הייתכן להפסיד את זה מטעם 'למה נמות'?

ואכן כאשר יודעים בבירור שהתורה היא החיים, הלא אותם המונעים את בני הישיבות הקדושות מלימודם - הם הרוצחים! אותם המשלחים את הבחורים מהישיבה משום לתא וחששא של כל ספקי ספיקות שאתה יכול להרבות, משום שהיה במקום ההוא שהיה שם אותו פלוני שהיה במקום אלמוני שמחוייבים שם "להיות בדד" משום שהיו בבית של

פלמוני שבדקו בדיקה אחר בדיקה ולא נמצא השלילית ודאית! אוי! אוי! לכן מוכרחים לשלוח אותו מהישיבה הביתה, לקיים מה שנאמר "בדד ישב", וה'מהדרין מן המהדרין' סוגרים דלתי הישיבה כולה, היעלה כזאת על הדעת? היתכן? רחמנא ליצלן.

ד

התערבו בגויים ולמדו ממעשיהם

ואיך הגענו למצב הנורא הזה? משום ש"התערבו בגויים ולמדו ממעשיהם", ישנו עולם של גויים - של אפיקורסים הגרועים מן הגויים (כמו שנתבאר כ"פ מדברי הרמב"ם), עולם של אנשי המדינה, עולמות חיצונים שכאשר אין מתנתקים מהם אזי כביכול צריך להתחשב איתם ובדעתם! ואחר כך מצדיקים עצמם בטענות שונות וצועקים: הלא מדובר כאן בפיקוח נפש שדוחה כל התורה כולה. אבל מה היא האמת? שהם לא חיים במצב שהתורה היא החיים עצמם! כי אם היו עומדים במצב שתלמיד שגלה מגלין רבו עמו ורב שגלה מגלין תלמידו עמו, ברור שלא היו חותכים בבשר החי נתחים נתחים - לשלוח הבחורים מהישיבה במצב כזה, ולא היו נועלים שערי הישיבות למחצה

ג. מובא בחז"ל שם, שאחר כך כאשר כלל ישראל ראו את ההבדל שבדברות האחרונות, שזה לא נתקע בלבם וכו' אמרו למשה רבינו ששוב רוצים ומשתוקקים לשמוע בעצמם מהקב"ה, ענה להם משה רבינו עכשיו לא, אבל לעתיד לבוא נזכה לזה עוד הפעם על ידי השתוקקות זו גופא שחזרו בהם ובחרו לשמוע מפי הקב"ה במסירות נפש.

ממילא מוכרח שיהא נעשה אדם אחר, ע"כ.

והנוגע לעניינינו, מדברים מאנשי מפלגה זו, מאנשי מפלגה זו, נדע ונבין, כיום בזמנינו, כל מי שהוא מ'אנשי המפלגה' לדאבוננו הוא כבר אינו 'אחד משלנו', אלא זה כבר "וילמדו ממעשיהם", כל השקפת עולמו וכל מציאות קומת האדם ועולם הערכים משתנה אצלו, זה כבר לא 'אחד משלנו', נמצא שכיום הזה מי הוא זה שיכול להיות 'אחד משלנו', זה רק מי שמנותק מכל אנשי המפלגה ואין לו שום ידיעה מהם ומהמונם כלל וכלל.

ה

להרעיש עולם ומלואו

אמרו חז"ל גדול המחטיאו יותר מן ההורגו, והלא דברי חז"ל הקדושים הם כפשוטם, אם כן בואו חשבון, כמה וכמה נפשות איבדו רשעים הללו בתקופה האחרונה בכל בלבוליהם וגזירותיהם, צריך להרעיש כל העולם כולו על מה שהם סוגרים בתי כנסיות ובתי מדרשות! צא וחשוב מה אמר רבינו שמואל ז"ל כשלקחו בחור אחד לבית האסורים שלא הלך לפי "קדושת" הכללים שלהם, 'להרעיש עולם ומלואו', 'צאו והפגינו'! לבזות עצמינו על דברי תורה עד שלעגו לנו לאמר שאנו מושכי בסוסים! והמדובר בשעתו היה אפילו על בן ישיבה אחד שצריך להרעיש עולם מלא! ומה נאמר ומה נדבר במצבנו

לשליש ולרביע. אין זה אלא דאיגלאי מילתא שאין כאן רב ותלמיד כדת של תורה אלא רק שוליא דנגרי שאין לזה שום שייכות לתורה רח"ל, וממילא כשיש חששא דחששא מאיזה דבר וענין כבר מבטלים הישיבה ושולחים אותם לביתם.

וירידה זו שנעשית על ידי הריסת חומות ההתבדלות וההתחברות לרשעים על כן הגענו עד למצב נורא כזה. הנה האין יתכן מה שנתפרסם שתלמיד חכם יאמר בתוך השיעור שלו איזו מילה טובה על הצבא? הלא זה הוא האושביץ של הנשמות! הצבא זה האושוויץ של הנשמות! ואין אפשר לומר עליהם איזה דבר טוב כלל וכלל? אין זה כי אם ע"י שנתקיים ויתערבו בגויים שע"ז נתהווה כל הירידה הנוראה הזו.

ונסיף ונבאר מה נעשה על ידי זה שהתערבו בגויים ולמדו ממעשיהם, הנה ידוע המימרא בשם הבריסקער רב שטען דאילו היה מציאות כזו שיוכלו לשלוח 'אחד משלנו' אל מקום הרשע, היה אפשר שיצמח מזה תועלת לפעמים, שהיה אפשר לשמוע ולדעת מה שהם רוצים לגזור עלינו רח"ל ולפעול באופנים שונים לביטול הגזירות, ולסדר על ידו איזה דברים של תיקון הדת שאפשר לסדר. אמנם למעשה זה הוא דבר שאי אפשר, משום שתיכף שנשלח 'אחד משלנו' לשם - הוא כבר לא יהיה משלנו, מאחר שהוא מתערב איתם

ואכן שמעתי מאחד הרבנים החשובים מאנשי עדה החרדית שאצלם לא בטלו הישיבות והתלמודי תורה אף יום א', והמדובר בתלמודי תורה של מאות תשב"ר כ"י, והלימודים מתקיימים שם בלי שום הגבלות בלי שום מאסקע'ס (מסיכות) ובלי שום הרחקות, והנך רשיעי יודעים שהם אינם 'מהם' כלל, ואינם שייכים אליהם בשום דבר, וממילא גם מעט מעלימים עין מהם ומניחים אותם. והנה בס"ד עד היום הזה אין בהם אף חולה א' מסוכן.

על כן נבין ונדע כי אצל מי שאינו הולך בדרך איתם אין גזירת החולי הזה שולטת בו, הן באופן הטבעי וכנ"ל, והן כהאמור דעיקרה של גזירה היא ליתן כח ואפשרות לסגור את בתי המדרשות, וא"כ מי שממילא לא ישמע להם לסגור הבתי מדרשות אזי אינו בכלל הגזירה.

ועל כן צריך לחזק את כל אותם ההולכים בדרך הטוב להיות נבדלים מכל אנשי המפלגה ושולחים את הצאן קדשים של בני ישראל לבתי חינוך על טהרת הקודש, שהם צריכים חינוך גדול מאד בגשמיות ורוחניות. וצריכים לחזקם כנגד מה שלוחמים איתם מכל הצדדים מתוך קנאה ושנאה. וכל אחד יידע בעצמו שהוא מסור רק לעול מלכות שמים ואין לו שייכות לכל המפלגות, ונזכה מהרה לבנין ביהמ"ק במהרה בימינו אמן.

כהיום אשר לדאבון כל לב בחורים רבים כל כך נפלו מהישיבות הק' אל דחי, רחמנא ליצלן!

על כן יש לדעת כי אין עצה אחרת אלא להבדל מהם ולהיות "ידינו עסוקות בבניין 'חומות' ולהקים 'חיץ' בין הצפיעים והצפיעות שלנו לחוצות" כלשון החזו"א באגרותיו. וכמו שהיה אומר רבנו שמואל ז"ל, שיש להבדל מהם ולהוסיף ביצור בחומות ההתבדלות עוד ועוד. ולהבדל' היינו גם בחינוך, שהחינוך שלנו יהיה על טהרת הקודש ולא יהיה לנו שום מגע עם אנשי הרשע. וזאת יש להדגיש כי עניינה של טהרת הקודש אינה רק שלא יקחו כסף מן הרשעים, אלא גם ובעיקר שלא להתחשב בשום דעה שלהם כלל וכלל!

ז

התפשטות החולי על ידי הפחד והבהלה **עוד** יש לידע כי הנהגה זו של הבלכול והפחד שזורעים בכלל הציבור, הוא מביא וגורם את עיקר החולי הסובב בעולם, הן מצד הטבעיות שעצם ההתעסקות הפחד והבהלה מסביב לזה מביא ומחזק את החולי, והן מצד שורש הדברים שיסודו הוא מעשה שטן וכנ"ל, שע"י הפחד והבהלה נותנים כוח ואפשרות ח"ו לסגור הבתי מדרשות ולבטל תורה ותפילה.

